

El retorn del Tio Canya

El Correllengua va recórrer el País Valencià de cap a cap per reivindicar la unitat de la llengua catalana i exigir-ne el màxim respecte institucional.

Més de 1.000 quilòmetres recorreguts en quatre columnes i cinc subcolumnes, a través de 161 pobles; desenes de milers de persones participants a peu o amb tot tipus de mitjans de transport, des d'un camell a un vaixell entre Vinaròs i Benicarló, passant per bicicletes, cavalls, cotxes i, òbviament, les autopistes de la informació, que viatjaren a indrets tan allunyats com Liverpool, Melbourne, Nashville, Erlangen, Ciutat de Mèxic o Ciutat de Mallorca. Tot això i molt més va donar de si la celebració del Correllengua organitzat pel Bloc Jaume I des del passat 28 de setembre fins el diumenge 9 d'octubre, dia en què les quatre columnes es van fondre en una de sola per ocupar simbòlicament els carrers i les places del cap i casal.

Dotze dies que varen començar a Poblet, el Cauxe, Almansa i Guardamar, i que varen teixir una espessa xarxa tot al llarg de la geografia valenciana il·luminada per les quatre flames de la llengua. Amb un protagonista absolut: la participació ciutadana; i un convidat d'honor: la normalitat. Durant els recorreguts varen ser molts els ajuntaments que rebieren les torxes en els consistoris, alguns d'ells comandats pel Partit Popular, com en el cas de Guardamar o Xàbia, en què els alcaldes fins i tot llegiren manifestos i feren el relleu corresponent. També hi van prendre part molts esportistes, entre els quals destaquen Marta Baldó, campiona d'Europa de gimnàstica rítmica, l'atleta Francisco Javier López, que va recórrer 12 km entre Sant Vicent del Raspeig i Mutxamel, o el futbolista Antoni Castillo, capità de l'Alcoià.

Al pas de les flames, nombrosos pobles visquen concentracions festives, amb actes lúdics inclosos. Al Carxe, el Correllengua va cloure les Jornades sobre aquest territori de parla catalana enclavat a Múrcia. I a Castelló, el lliurament dels Premis Senyera de Jaume I acompanyaren el repòs del pebeter. Però les principals manifestacions populars tingueren lloc a Alcoi, amb quasi 3.000 persones, Elx, Benidorm, Pego, l'Alfàs del Pi..., amb un miler llarg. En aquesta darrera localitat, les campanes tocaren cinc minuts en homenatge a la unitat de la llengua enmig d'un impressionant muntatge escènic. També a Monòver, Callosa d'en Sarrià, Gandia, Xàtiva, Algemesí, Sueca i moltes altres ciutats valencianes les congregacions foren importants.

Ja a València, l'arribada de les columnes, coincidint amb la diada del 9 d'Octubre, es va fer entrant per les quatre portes històriques de la capital i va confluïr en la plaça de la Mare de Déu. Unes quinze mil persones varen acompanyar aleshores les quatre flames, que

foren portades fins la plaça del Patriarca, davant la Universitat, per Joan Francesc Mira, d'Acció Cultural, Antoni Mir, de l'Obra Cultural Balear, Lluís Xavier Flores, l'estudiant que fou agredit per un funcionari a Alacant pel fet de parlar català, i Manuel Sanchis-Guarner Cabanilles, fill de l'il·lustre filòleg. Aquest darrer va afirmar que "ser catalanista avui vol dir lluitar per la llibertat i contra la intolerància". Alguns diputats i polítics, i no poques personalitats, participaren en les últimes passes del Correllengua: Albert Taberner, Pasqual Mollà i Glòria Marcos, d'EUPV, Emèrit Bono, del PSOE, Pere Mayor d'UPV...

La festa final la tancaren les danses guerreres de la Todolella, les albaides de Lola Corberà i Josep Moreno i, per últim, les cançons d'Al Tall. La lletra de *Tio Canya*, la peça més corejada, va cloure la manifestació per la llengua més gran que mai no ha viscut el País Valencià: "Tio Canya, Tio Canya, no tens les claus de ta casa, posa-li un forrellat nou perquè avui tens temps encara". **Joan Morales**

D'esquerra a dreta, Pere Mayor, Enric Tàrrega i Albert Taberner entren la torxa procedent de Poblet a la plaça de la Mare de Déu. Al costat, l'arribada de la torxa del Carxe, envoltada de gent. Baix, alguna de les consignes dels manifestants, que protestaven contra la passivitat i bel·licositat cap a la llengua de la coalició governant PP-UV. L'arribada de les flames a la plaça del Patriarca va donar pas a la festa final: en les imatges, les danses guerres de la Todolella (els Ports) i un instant de l'actuació d'Al Tall.

